

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 28. junija 2012*

„Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Evropski nalog za prijetje in postopki predaje med državami članicami — Evropski nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve prostostne kazni — Člen 28 — Nadaljnja predaja — ‚Veriga‘ evropskih nalogov za prijetje — Izvršitev tretjega evropskega naloga za prijetje za isto osebo — Pojem ‚izvršitvena država članica‘ — Soglasje za predajo — Nujni postopek predhodnega odločanja“

V zadevi C-192/12 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Korkein oikeus (Finska) z odločbo z dne 24. aprila 2012, ki je prispela na Sodišče istega dne, v postopku glede izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

Melvina Westa,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi J. N. Cunha Rodrigues, predsednik senata, U. Lõhmus, A. Rosas, A. Arabadžiev (poročevalec) in C. G. Fernlund, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi predloga predložitvenega sodišča z dne 24. aprila 2012, ki je prispel na Sodišče istega dne, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku iz člena 104b Poslovnika Sodišča,

na podlagi sklepa drugega senata z dne 3. maja 2012, da se temu predlogu ugodi,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. junija 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za M. Westa R. Sorsa, odvetnik,
- za Virallinen syyttäjä M. Mäkelä, kihlakunnansyyttäjä,
- za finsko vlado J. Heliskoski, zastopnik,
- za francosko vlado G. de Bergues, J.-S. Pilczer, N. Rouam in B. Beaupère-Manokha, zastopniki,

* Jezik postopka: finščina.

- za madžarsko vlado M. Z. Fehér, zastopnik,
- za vlado Združenega kraljestva J. Beeko, zastopnica,
- za Evropsko komisijo W. Bogensberger in I. Koskinen, zastopnika,

po opredelitvi generalnega pravobranilca

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 28(2) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL L 81, str. 24, v nadaljevanju: Okvirni sklep).
- 2 Ta predlog je bil vložen v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje na Finskem, ki ga je za M. Westa, državljana Združenega kraljestva, kjer ima tudi prebivališče, 31. avgusta 2007 izdalo tribunal de grande instance de Paris (okrožno sodišče v Parizu, Francija) za izvršitev triletne zaporne kazni, na katero je bil obsojen zaradi tatvine starih in redkih zemljevidov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Iz obvestila o začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe, objavljenega v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56), je razvidno, da je Republika Finska podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za odločanje v skladu s členom 35(3)(b) EU.
- 4 V skladu s členom 10(1) Protokola št. 36 o prehodni ureditvi, ki je priložen Pogodbi DEU, pristojnosti Sodišča na podlagi naslova VI Pogodbe EU v različici, ki je veljala pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, v zvezi z akti Unije, sprejetimi pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, ostanejo nespremenjene, tudi če so bile priznane na podlagi člena 35(2) EU.
- 5 V uvodnih izjavah 1, od 5 do 7 in 10 Okvirnega sklepa je navedeno:
  - „(1) Po zaključkih Evropskega sveta iz Tampereja 15. in 16. oktobra 1999 in zlasti točke 35 teh zaključkov je treba med državami članicami odpraviti uradni postopek izročitve oseb, ki so po izrečeni končni sodbi na begu pred zakonom, in skrajšati postopek izročitve oseb, ki so osumljene kaznivega dejanja.
- [...]
- (5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med

državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskoopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.

- (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.
- (7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, lažje uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji in člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. V skladu z načelom proporcionalnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.

[...]

- (10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. [...]

- 6 Člen 1(1) in (2) Okvirnega sklepa opredeljuje evropski nalog za prijetje in obveznost njegove izvršitve tako:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.“

- 7 V členu 3 Okvirnega sklepa so naštetih „razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“.

- 8 V členu 4 Okvirnega sklepa z naslovom „Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“ so naštetih ti razlogi in v zvezi z njimi ta člen določa:

„Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

[...]

6. če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti[, kadar] se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom“.
- 9 Člen 5 Okvirnega sklepa z naslovom „Jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih“ določa:

„Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

[...]

3. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.“

10 Člen 15 Okvirnega sklepa z naslovom „Odločitev o predaji“ v odstavku 2 določa:

„Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke[,] določene v člen[u] 17.“

11 Člen 27 Okvirnega sklepa z naslovom „Možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj“ določa:

„1. Vsaka država članica lahko uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da v njenih odnosih z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s kazenskim pregonom, sojenjem ali priporom z namenom izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji.

2. Razen v primerih iz odstavkov 1 in 3 se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana.

3. Odstavek 2 se ne uporablja v naslednjih primerih:

(a) kadar oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;

(b) storjeno dejanje ni kaznivo z kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti;

(c) kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti;

(d) kadar bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ni vezan z odvzemanjem prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, četudi bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti;

(e) kadar se oseba, če je to primerno, hkrati s soglasjem o svoji predaji odpove pravilu specialnosti v skladu s členom 13;

(f) kadar se oseba po predaji izrecno odpove upravičenosti do pravila specialnosti v zvezi s posameznimi dejanji, ki so bila storjena pred predajo. Odpovedna izjava se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi odreditvene države članice in se zapiše v skladu z domačo zakonodajo te države. Odpoved se poda na način, ki kaže, da jo je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.

(g) kadar izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje v skladu z odstavkom 4.

4. Zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu skupaj s podatki iz člena 8(1) in s prevodom iz člena 8(2). Soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa. Soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. Odločitev o zahtevi se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve.

Za primere iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila, predvidena s tem členom.“

12 Člen 28 Okvirnega sklepa z naslovom „Predaja ali poznejša izročitev“ določa:

„1. Vsaka država članica lahko obvesti Generalni sekretariat Sveta, da v odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s predajo osebe državi članici, ki ni odreditvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji osebe.

2. V vsakem primeru se lahko oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje, brez soglasja izvršitvene države članice preda državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za katero koli dejanje, ki je bilo storjeno pred njeno predajo, in sicer v naslednjih primerih:

- (a) kadar zahtevana oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;
- (b) kadar zahtevana oseba soglaša s svojo predajo državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje. Soglasje se poda pred pristojnim pravosodnim organom odreditvene države članice in zapiše po pravu te države. Soglasje se poda na način, ki kaže, da ga je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima zahtevana oseba pravico do pravnega zastopnika;
- (c) kadar za zahtevano osebo ne velja pravilo specialnosti v skladu s členom 27 (3)(a), (e), (f) in (g).

3. Izvršitveni pravosodni organ soglaša s predajo osebe drugi državi članici po naslednjih pravilih:

- (a) zahteva po soglasju se predloži v skladu s členom 9 s podatki, ki jih omenja člen 8(1) in prevodom, ki ga navaja člen 8(2);
- (b) soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa;
- (c) odločitev se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve;
- (d) soglasje se zavrne zaradi razlogov iz člena 3, drugače se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4.

V primerih iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila po tem členu.

4. Ne glede na odstavek 1 se oseba, ki je bila predana na podlagi evropskega naloga za prijetje, ne izroči tretji državi brez soglasja pristojnega pravosodnega organa države članice, ki je to osebo predala. To soglasje se poda v skladu s konvencijami, ki zavezujejo to državo članico, ter z njeno notranjo zakonodajo.“

13 Člen 32 Okvirnega sklepa z naslovom „Prehodna določba“ določa:

„Zahteve za izročitev, ki jih države članice prejmejo pred 1. januarjem 2004, bodo še naprej urejali obstoječ[i] pravni akti o izročitvi. Zahteve, ki jih bodo države članice prejele po tem datumu, bodo urejala pravila, ki jih bodo sprejele države članice na podlagi tega okvirnega sklepa. Vendar lahko vsaka država članica, potem ko bo Svet sprejel ta okvirni sklep, v izjavi navede, da bo kot izvršitvena država članica obravnavala zahteve v zvezi z dejanji, storjenimi pred datumom, ki ga bo določila, v

skladu z metodami izročitve, ki se uporablja do 1. januarja 2004. Za ta datum lahko določi najpozneje 7. avgust 2002. Omenjena izjava bo objavljena v Uradnem listu Evropskih skupnosti. Ta se lahko kadarkoli umakne.“

Finsko pravo

- 14 V skladu s členom 61 zakona 1286/2003 z dne 30. decembra 2003 o predaji med Republiko Finsko in drugimi državami članicami Evropske unije (rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki (1286/2003)) osebe, ki jo je Republiki Finski predala druga država članica, ni dovoljeno predati drugi državi članici, razen med drugim takrat, kadar država članica, ki je osebo predala, da soglasje za odstop od te prepovedi.
- 15 Iz člena 62 navedenega zakona v povezavi z njegovim členom 61 je razvidno, da če država članica zahteva predajo osebe, ki jo je druga država članica že predala Republiki Finski, in ta oseba nasprotuje tej novi predaji, pristojno državno tožilstvo zaprosi državo članico, ki je navedeno osebo predala Republiki Finski, za soglasje za to predajo.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

Dejansko stanje

- 16 Za M. Westa so bili zaporedoma izdani trije evropski nalogi za prijetje.
- 17 Prvi evropski nalog za prijetje so ga izdali francoski pravosodni organi 14. marca 2005 z namenom pregona M. Westa zaradi tatvine starih in redkih zemljevidov, storjene 26. oktobra 1999 in 5. septembra 2000 v francoski narodni knjižnici. Ta nalog za prijetje, ki je bil najprej razširjen po schengenskem informacijskem sistemu (SIS) in Interpolu, je bil posredovan pristojnim organom Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ker je bil M. West takrat priprt v tej državi članici. Ker tribunal de grande instance de Paris ni doseglo predaje M. Westa z izvršitvijo tega evropskega naloga za prijetje, ga je 15. februarja 2007 obsodilo v nenavzočnosti na triletno zaporno kazen. Zato so francoski pravosodni organi 31. avgusta 2007 izdali nov evropski nalog za prijetje z namenom izvršitve te prostostne kazni, ki je bil razširjen po SIS in Interpolu.
- 18 Drugi evropski nalog za prijetje so 9. decembra 2009 izdali finski pravosodni organi z namenom izvršitve prostostne kazni, ki je bila naložena M. Westu in ki jo je Helsingin hovioikeus (pritožbeno sodišče v Helsinkih) potrdilo s sodbo z dne 31. maja 2002, zaradi tatvin, ki jih je M. West storil med 22. in 26. februarjem 2001 v univerzitetni knjižnici v Helsinkih (Finska).
- 19 Tretji evropski nalog za prijetje so 1. aprila 2010 izdali madžarski pravosodni organi za namene kazenskega postopka zoper M. Westa zaradi poškodovanja več atlasov velike vrednosti iz 17. stoletja v narodni knjižnici Széchenyi (Madžarska) med 16. in 18. avgustom 2000, ker je iz njih iztrgal osem zemljevidov, da bi si jih prilastil.

Postopki predaje M. Westa

- 20 Pravosodni organi Združenega kraljestva so na dan, ki ni razviden iz spisa, s katerim razpolaga Sodišče, izvršili evropski nalog za prijetje, ki ga je izdal navedeni madžarski pravosodni organ, in M. Westa predali Madžarski. Ta predaja ni bila vezana na noben pogoj. Budai Központi kerületi bíróság (okrajno sodišče centra Bude, Madžarska) je M. Westa obsodilo zaradi očitanih tatvin na šestnajstmesečno zaporno kazen. Fővárosi Bíróság (sodišče v Budimpešti) je ugotovilo, da so pogoji za predajo M. Westa tako glede naloga za prijetje, ki so ga poslali finski pravosodni organi, kot glede naloga, ki so ga poslali

francoski pravosodni organi, izpolnjeni, in nato z odločbo z dne 27. januarja 2011 odredilo predajo M. Westa Republiki Finski. Iz navedenega spisa je razvidno, da je pravosodni organ Združenega kraljestva dal brezpogojno soglasje za to predajo.

- 21 Madžarska je M. Westa 15. septembra 2011 predala Republiki Finski na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali pravosodni organi zadnjenavedene države članice z namenom izvršitve zaporne kazni, na katero ga je obsodilo Helsingin hovioikeus. Prestati je moral še sedemnajst mesecev zapora. Določeno je bilo, da bo M. West izpuščen 29. aprila 2012. Madžarsko ministrstvo za javno upravo in pravosodje je 25. januarja 2012 na Virallinen syyttäjä (finsko državno tožilstvo) naslovilo dopis, s katerim ga je obvestilo o odločbi Fővárosi Bíróság z dne 27. januarja 2011. V tem dopisu je bilo pojasnjeno, da je to sodišče odločilo, da „[je treba] po koncu finskega postopka [zadevno osebo] predati francoskim organom“.
- 22 Virallinen syyttäjä je 9. februarja 2012 Helsingin käräjäoikeus (prvostopenjsko sodišče v Helsinkih) predložilo zahtevo za predajo M. Westa Francoski republiki zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali francoski pravosodni organi 31. avgusta 2007, in pri tem navedlo, da je Madžarska dala soglasje za to predajo. Iz stališč, predstavljenih na obravnavi pred Sodiščem, izhaja, da je Virallinen syyttäjä po osrednji kriminalistični policiji ukrepalo, da bi ugotovilo, ali je Združeno kraljestvo dalo soglasje za to predajo. Pristojni organi te države članice naj bi odgovorili, da morajo odločbo o predaji M. Westa Francoski republiki sprejeti finski organi. Združeno kraljestvo je v odgovorih na pisna vprašanja Sodišča glede tega navedlo, da ga je Republika Finska prosila za soglasje za predajo M. Westa Francoski republiki, vendar ga ni dalo.
- 23 Helsingin käräjäoikeus je z odločbo z dne 17. februarja 2012 dovolilo predajo M. Westa Francoski republiki. M. West se je pri Korkein oikeus zoper to odločbo pritožil. Nasprotuje taki predaji iz razloga, da Združeno kraljestvo ni dalo soglasja za to tretjo predajo. Virallinen syyttäjä nasprotno meni, da je za navedeno predajo potrebno le soglasje Madžarske, ker je bil M. West dejansko predan Republiki Finski iz te države članice.

Predložitvena odločba

- 24 Korkein oikeus v predložitveni odločbi navaja, da se mora izreči o vprašanju, ali je na podlagi Okvirnega sklepa za predajo, ki jo zahtevajo francoski pravosodni organi, potrebno soglasje druge države članice kot Madžarske. V tej zadevi naj ne bi bilo dokazano in naj se ne bi zatrjevalo, da je Združeno kraljestvo dalo soglasje k predaji M. Westa Francoski republiki. Madžarska pa je, nasprotno, dala soglasje za to predajo.
- 25 Po mnenju Korkein oikeus zahteva za soglasje izvršitvene države članice na podlagi člena 28(2) Okvirnega sklepa ni vprašanje nacionalnega prava. Za dobro delovanje sistema, ki ga je uvedel Okvirni sklep, naj bi bila v zvezi s tem nujna enotna razlaga.
- 26 Korkein oikeus navaja, da pogoji, določeni v členu 28(2)(a) in (b) Okvirnega sklepa v tem primeru niso izpolnjeni. Nasprotno bi lahko bila upoštevena točka (c) odstavka 2 tega člena. V skladu s to določbo, ki napotuje na člen 27(3)(g) Okvirnega sklepa, posebno soglasje izvršitvene države članice za nadaljnjo predajo ni potrebno, če „izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal“, da soglasje za nove ukrepe pregona ali izvršitve kazni. Vendar naj bi obstajal dvom o tem, ali je kot „izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal“, treba razumeti organ tiste države članice, ki je v prvem delu člena 28(2) opredeljena kot izvršitvena država članica.
- 27 Predložitveno sodišče meni, da besedilo člena 28(2) Okvirnega sklepa govori za to, da je izvršitvena država članica, katere soglasje je potrebno, samo država članica, ki je zadnja predala osebo državi članici, ki ji je bil predložen nov aktualni nalog za prijetje. Ta razlaga naj bi bila podprta s splošnim ciljem Okvirnega sklepa, da je za postopek predaje potrebnih kar najmanj preverjanj. Ta razlaga se

brez težav uporabi pri predajah med tremi državami članicami, vendar pa ni tako, kadar so v predajo vključene štiri države članice. V tem primeru se postavlja vprašanje, ali je Združeno kraljestvo ohranilo pristojnost, da da soglasje, celo po tem, ko je Madžarska M. Westa predala Republiki Finski.

- 28 Korkein oikeus meni, da se je treba vprašati, kakšen je namen takega soglasja. V zvezi s tem bi lahko bili upoštevni razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, določeni v členu 4 Okvirnega sklepa. Poleg tega lahko nacionalna zakonodaja v skladu s členom 5 tega sklepa določa nekatere pogoje za predajo oseb, ki so državljani izvršitvene države članice ali imajo tam prebivališče.
- 29 Po mnenju navedenega sodišča preudarki, na katerih temeljijo te določbe, govorijo za razlago člena 28(2) Okvirnega sklepa, v skladu s katero položaj države članice, ki je bila prva odgovorna za izvršitev, ne sme biti oslavljen iz razloga, da je ta država članica po storjeni kršitvi dala soglasje za nadaljnjo predajo zadevne osebe. Zaradi nadaljnje predaje naj torej pristojnost in diskrecijska pravica ne bi prešli na državo članico, ki je v verigi predaj osebo po naključju predala kot zadnja. Edina povezava med državo članico, ki zahtevano osebo preda naprej, in to osebo naj bi bil kazenski postopek, v katerem sta pregon in izvršitev končana pred predajo zahtevane osebe drugi državi članici.
- 30 V teh okoliščinah je Korkein oikeus prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je pri uporabi člena 28(2) Okvirnega sklepa kot ‚izvršitveno državo članico‘ treba razumeti državo članico, iz katere je bila oseba na podlagi evropskega naloga za prijetje prvotno predana drugi državi članici, ali to drugo državo članico, iz katere je bila oseba predana tretji državi članici, od katere se zdaj zahteva nadaljnja predaja te osebe četrti državi članici? Ali pa je morda potrebno soglasje obeh držav članic?“

- 31 Z ločeno odločbo z dne 24. aprila 2012 je Korkein oikeus odredilo, da M. West ostaja v priporu.

Nujni postopek

- 32 Z ločenim predlogom z dne 24. aprila 2012, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča istega dne, je Korkein oikeus predlagalo, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku v skladu s členom 23a Statuta Sodišča Evropske unije in s členom 104b Poslovnika tega sodišča.
- 33 Predložitveno sodišče je ta predlog obrazložilo z navedbo, da je bil pripor M. Westa na Finskem, ki naj bi se načeloma iztekel 29. aprila 2012, potem ko so francoski pravosodni organi izdali evropski nalog za prijetje, podaljšan. M. Westu je odvzeta prostost, zato naj bi bil nujni postopek absolutno nujen glede na pravno varnost, do katere je upravičen M. West.
- 34 Drugi senat Sodišča je sprejel to razlago in 3. maja 2012 na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da ugodi predlogu predložitvenega sodišča, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 35 Najprej je treba spomniti, da kot je razvidno iz točk 3 in 4 te sodbe, je Sodišče v tem primeru pristojno za odločanje o razlagi Okvirnega sklepa na podlagi člena 10(1) Protokola št. 36 o prehodni ureditvi. Poleg tega je treba navesti, da se v skladu s členom 32 Okvirnega sklepa ta uporablja za zahteve v zvezi z dejanji, ki so bila tako kot dejanja v sporu o glavni stvari storjena pred 1. januarjem 2004, pod pogojem, da izvršitvena država članica ni izjavila, da bo še naprej obravnavala te zahteve v skladu s sistemom izročitve, ki je veljal pred tem datumom. Jasno je, da takšne izjave niso dali ne Združeno

kraljestvo, ne Madžarska, ki sta že izvršili evropski nalog za prijetje za M. Westa, ne Republika Finska, ki je v zadevi iz postopka v glavni stvari pozvana, naj izvrši drugi evropski nalog za prijetje za M. Westa.

- 36 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 28(2) Okvirnega sklepa, kadar je bila oseba večkrat predana med državami članicami na podlagi več zaporednih evropskih nalogov za prijetje, razlagati tako, da se za nadaljnjo predajo te osebe državi članici, ki ni država članica, ki jo je zadnja predala, zahteva soglasje države članice, ki jo je prva predala, ali soglasje države članice, ki jo je zadnja predala, ali pa soglasje vsake države članice, ki jo je predala.
- 37 To vprašanje se nanaša na položaj M. Westa, državljana Združenega kraljestva, ki ima tam tudi prebivališče in ki so ga pravosodni organi te države članice (v nadaljevanju: prva izvršitvena država članica) na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali madžarski pravosodni organi z namenom kazenskega pregona, predali Madžarski, preden ga je Madžarska (v nadaljevanju: druga izvršitvena država članica) na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali finski pravosodni organi z namenom izvršitve prostostne kazni, predala Republiki Finski, in v zvezi s katerim zdaj poteka postopek, zato da bi ga zadnja država članica (v nadaljevanju: tretja izvršitvena država članica) na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali francoski pravosodni organi z namenom izvršitve prostostne kazni, izrečene v njegovi odsotnosti, zaradi kršitev, ki jih je storil pred njegovo prvo predajo, predala Francoski republiki.
- 38 Druga izvršitvena država članica je dala soglasje za to, da tretja izvršitvena država članica M. Westa preda Francoski republiki. Nasprotno pa iz spisa ni razvidno, kot izhaja iz točke 22 te sodbe, ali je prva izvršitvena država članica dala takšno soglasje.
- 39 V teh okoliščinah se predložitveno sodišče sprašuje, ali se za predajo M. Westa s strani tretje izvršitvene države Francoski republiki poleg soglasja, ki ga je že dala druga izvršitvena država članica, zahteva tudi pridobitev soglasja prve izvršitvene države članice ali pa zadošča pridobitev soglasja ene od teh dveh izvršitvenih držav članic.
- 40 Iz besedila člena 28(2) Okvirnega sklepa izhaja, da se oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje, načeloma lahko preda drugi državi članici, ki ni „izvršitvena država članica“, na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega za kaznivo dejanje, storjeno pred predajo tej odreditveni državi članici, samo s „soglasj[em] izvršitvene države članice“.
- 41 Tako kot pravilo specialnosti iz člena 27(2) Okvirnega sklepa, v skladu s katerim se oseba, ki je bila predana, ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali se ji ne sme odvzeti prostost zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila predana (glej sodbo z dne 1. decembra 2008 v zadevi Leymann in Pustovarov, C-388/08 PPU, ZOdl., str. I-8983, točka 43), pravilo iz člena 28(2) Okvirnega sklepa daje zahtevani osebi pravico, da ni predana državi članici, ki ni izvršitvena država, za namene kazenskega pregona ali izvršitve prostostne kazni za kaznivo dejanje, storjeno pred njeno predajo odreditveni državi članici.
- 42 V skladu s členom 28(1) Okvirnega sklepa se lahko vsaka država članica odpove uporabi pravila, navedenega v zgornji točki, z obvestilom iz navedene določbe. Vendar je v tem primeru jasno, da nobena od držav članic, vpletenih v izvršitev zaporednih evropskih nalogov za prijetje, izdanih za M. Westa, ni posredovala takega obvestila.
- 43 Pravilo iz člena 28(2) Okvirnega sklepa poleg tega vsebuje tri izjeme, določene v tem odstavku v točkah od (a) do (c), ki pa se ne uporabijo za zadevo iz postopka v glavni stvari. V tej zadevi je ugotovljeno zlasti, da se prva izvršitvena država članica pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali madžarski pravosodni organi za M. Westa z namenom njegove predaje Madžarski, ni odpovedala

pravilu specialnosti iz člena 28(2)(c) Okvirnega sklepa in se zato ni odpovedala temu, da da soglasje, ki se zahteva v navedenem členu 28(2) pri nadaljnji predaji drugi državi članici zaradi kaznivih dejanj, storjenih pred predajo M. Westa Madžarski.

- 44 Poleg tega je jasno, da je Madžarska kot druga izvršitvena država članica pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali finski pravosodni organi za predajo M. Westa Republiki Finski, zaprosila prvo izvršitveno državo članico za soglasje za to predajo in da je ta država članica tako soglasje dala.
- 45 Iz tega izhaja, da se za predajo osebe, kot je M. West v postopku v glavni stvari, zahteva soglasje iz člena 28(2) Okvirnega sklepa.
- 46 V zvezi z vprašanjem, ali mora zahtevano soglasje za predajo zadevne osebe dati samo ena država članica ali dve državi članici, ki sta izvršili evropski nalog za prijetje, izdan za zadevno osebo, so v okoliščinah, kakršne so te iz spora o glavni stvari, mogoče tri različne razlage člena 28(2) Okvirnega sklepa, kot poudarja Evropska komisija v pisnih stališčih. Po prvi razlagi ta določba zahteva soglasje tako prve kot druge izvršitvene države članice. Po drugi razlagi se zahteva le soglasje prve izvršitvene države članice. Po tretji razlagi pa se navedena določba nanaša samo na pridobitev soglasja druge izvršitvene države članice.
- 47 M. West ter finska in francoska vlada v bistvu predlagajo upoštevanje prve razlage. Glede tega M. West in finska vlada menita, da mora tretja izvršitvena država članica zaprositi za soglasje prve in druge izvršitvene države članice hkrati, francoska vlada pa navaja, da mora vsaka izvršitvena država članica sama uporabiti člen 28(2) Okvirnega sklepa, tako da mora tretja izvršitvena država članica v postopku v glavni stvari zaprositi samo za soglasje druge izvršitvene države članice, ta pa je dolžna zaprositi za soglasje prve izvršitvene države članice.
- 48 Virallinen syyttäjä se zavzema za tretjo razlago, zato da se zagotovi, da se predaje opravljajo tekoče, čeprav podredno ne izključuje druge razlage. Komisija prav tako meni, da je treba dati prednost tretji razlagi, ker je ta utemeljena z besedilom člena 28(2) Okvirnega sklepa in ker je najbolj v skladu z načelom medsebojnega priznavanja. Vendar Komisija navaja, da je druga razlaga podprta s ciljem ohranitve nadzora na daljavo oseb, ki so bile predane, in s skrbjo, da se zagotovi večja jasnost sistema predaje z zahtevanjem soglasja ene in iste izvršitvene države članice, ne glede na število predaj. Virallinen syyttäjä in Komisija zavračata prvo razlago.
- 49 Za presojo obsega člena 28(2) Okvirnega sklepa, natančneje, pojma „izvršitvena država članica“, v okoliščinah, kakršne so te iz spora o glavni stvari, je treba upoštevati besedilo te določbe in cilj Okvirnega sklepa (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Leymann in Pustovarov, točka 46).
- 50 Prvič, glede besedila člena 28(2) Okvirnega sklepa je treba poudariti, da lahko odreditvena država članica v skladu s to določbo, kot je bilo že ugotovljeno v točki 40 te sodbe, kadar se ne uporabi nobena od izjem, določenih v tem členu, osebo, ki ji je bila predana na podlagi evropskega naloga za prijetje, preda državi članici, ki ni „izvršitvena država članica“ na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred njeno predajo, samo s soglasjem navedene „izvršitvene države članice“.
- 51 Iz tega besedila izhaja, da čeprav člen 28(2) Okvirnega sklepa ne predvideva izrecno takšnega položaja, kakršen je v sporu o glavni stvari, v katerem je zahtevana oseba predmet treh zaporednih zahtev za predajo, se pojem „izvršitvena država članica“, kot so navedli predložitveno sodišče, francoska vlada in Komisija, v sistemu, ki je bil uveden s to določbo in se nanaša na nadaljnjo predajo s strani odreditvene države članice osebe, ki ji je že bila predana, nanaša na državo članico, ki je izvršila evropski nalog za prijetje, na podlagi katerega je bila zadevna oseba predana tej odreditveni državi članici in na podlagi katerega lahko ta država v vlogi izvršitvene države članice to osebo preda drugi državi članici.

- 52 Iz tega izhaja, da se v zadevi, kakršna je v sporu o glavni stvari, pojem „izvršitvena država članica“ iz člena 28(2) Okvirnega sklepa nanaša na izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali finski pravosodni organi, zato da Madžarska M. Westa preda Republiki Finski, in ta pojem torej označuje drugo izvršitveno državo članico, to je tisto, ki je zadnja predala M. Westa državi članici, ki je kot tretja izvršitvena država članica v tej zadevi zaprosena, da to osebo preda Francoski republiki na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali pravosodni organi zadnjenavedene države.
- 53 Drugič, v zvezi s ciljem, ki mu sledi Okvirni sklep, je treba navesti, da je ta zlasti poenostaviti in pospešiti pravosodno sodelovanje (glej sodbi z dne 3. maja 2007 v zadevi *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ZOdl., str. I-3633, točka 31, in z dne 12. avgusta 2008 v zadevi *Santesteban Goicoechea*, C-296/08 PPU, ZOdl., str. I-6307, točke 51, 55 in 76, ter zgoraj navedeno sodbo *Leymann* in *Pustovarov*, točka 42). Namen Okvirnega sklepa je torej prispevati k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da postane območje svobode, varnosti in pravice, pri čemer se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo *Leymann* in *Pustovarov*, točki 48 in 50).
- 54 Poleg tega je, kot je razvidno iz uvodne izjave 5 in 7 Okvirnega sklepa, cilj tega sklepa nadomestitev sistema večstranske izročitve med državami članicami s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali kazenskega pregona, pri čemer ta sistem temelji na načelu medsebojnega priznavanja (glej zgoraj navedeno sodbo *Advocaten voor de Wereld*, točka 28, ter sodbe z dne 17. julija 2008 v zadevi *Kozłowski*, C-66/08, ZOdl., str. I-6041, točki 31 in 43; z dne 6. oktobra 2009 v zadevi *Wolzenburg*, C-123/08, ZOdl., str. I-9621, točka 56, in z dne 16. novembra 2010 v zadevi *Mantello*, C-261/09, ZOdl., str. I-11477, točka 35).
- 55 Navedeno načelo, ki je „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja, na podlagi člena 1(2) Okvirnega sklepa pomeni, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi vsakega evropskega naloga za prijetje. Države članice morajo takšen nalog izvršiti oziroma lahko njegovo izvršitev zavrnejo in zanj postavijo pogoje samo v primerih, ki so določeni v členih od 3 do 5 Okvirnega sklepa. V skladu s členom 28(3) tega sklepa se tudi soglasje za nadaljnjo predajo sme zavrniti le v teh primerih (glej v tem smislu zgoraj navedene sodbe *Leymann* in *Pustovarov*, točki 49 in 51; *Wolzenburg*, točka 57, in *Mantello*, točki 36 in 37).
- 56 V zadevi, kakršna je v sporu o glavni stvari, bi lahko zahteva po hkratnem soglasju prve in druge izvršitvene države članice, kot predlagajo M. West ter finska in francoska vlada, ogrozila cilj, ki mu sledi Okvirni sklep, da se pospeši in poenostavi pravosodno sodelovanje med državami članicami.
- 57 Kot sta na obravnavi poudarila finska vlada in *Virallinen syyttäjä*, se sicer zahteva po soglasju lahko hkrati pošlje vsem izvršitvenim državam članicam, vpletenim v verigo evropskih nalogov za prijetje, in ne zdi se, da bi bila identifikacija vsake od teh izvršitvenih držav članic posebej zapletena naloga, zlasti ob upoštevanju, da obstaja SIS. Ni torej očitno, da bi sama zahteva po soglasju več držav članic lahko povzročila nepremostljive praktične težave.
- 58 Kljub temu pa lahko taka zahteva zaplete in upočasni izvršitev evropskega naloga za prijetje, ker obveznost pridobitve soglasja več držav članic za nadaljnjo predajo obsojene ali osumljene osebe lahko povzroči, da te države članice pošljejo več zahtev za dodatne informacije na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa, in vsekakor poveča možnost različnih odločitev tako držav članic, katerih soglasje se zahteva na podlagi člena 28(2) Okvirnega sklepa, kot teh držav in države članice, pristojne za izvršitev tega evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 1(2) tega sklepa. To bi veljalo še toliko bolj, če bi bilo po logiki te razlage sprejeto, da bi pri nadaljnji predaji neke osebe vsaka država članica, ki je izvršila evropski nalog za prijetje za to osebo, morala dati soglasje.
- 59 V okoliščinah, kakršne so v sporu o glavni stvari, zlasti ni izključeno, da druga izvršitvena država članica, ki mora na podlagi člena 28(2) Okvirnega sklepa dati soglasje za nadaljnjo predajo, in tretja izvršitvena država članica, ki je na podlagi člena 1(2) tega sklepa pristojna za izvršitev predaje,

sprejmeta različni odločitvi glede te predaje in zato se ta ne more opraviti. Vendar je takšna možnost neločljivo povezana s sistemom, vzpostavljenim s členom 28(2) Okvirnega sklepa, ker ta določba načeloma zahteva skladno odločitev dveh držav članic pri nadaljnji predaji zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred zadnjo predajo.

- 60 Čeprav bi se preprostost in hitrost, ki sta cilj Okvirnega sklepa, lahko dosegla tudi z zahtevo po soglasju samo prve izvršitvene države članice, še zlasti ker bi soglasje pri nadaljnji predaji iste osebe morala dati ista država članica ne glede na število zaporednih predaj.
- 61 Vendar kot je poudarila Komisija, v zadevi, kakršna je v sporu o glavni stvari, neposredna in takojšnja povezava med drugo in tretjo izvršitveno državo članico lahko olajša pravosodno sodelovanje med tema državama članicama.
- 62 Iz tega izhaja, da razlaga, po kateri se pojem „izvršitvena država članica“ nanaša samo na državo članico, ki je zadnja predala zadevno osebo, utrjuje sistem predaje, vzpostavljen z Okvirnim sklepom v korist območja svobode, varnosti in pravice v skladu z nujnim medsebojnim zaupanjem med državami članicami. Z omejevanjem položajev, v katerih imajo izvršitveni pravosodni organi držav članic, vpletenih v zaporedne predaje iste osebe, možnost, da ne dajo soglasja za izvršitev evropskega naloga za prijetje, takšna razlaga zgolj olajša predajo zahtevanih oseb v skladu z načelom medsebojnega priznavanja iz člena 1(2) Okvirnega sklepa, ki je bistveno pravilo, uvedeno s tem sklepom (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Wolzenburg, točki 58 in 59).
- 63 Finska vlada navaja, da lahko navedena razlaga prepreči uresničitev cilja, ki mu sledi člen 28(2) Okvirnega sklepa, da se zaščiti suverenost države članice, ki je predala osebo, in zagotovi, da se ta oseba po predaji ne bo kazensko preganjala, obsodila ali pozneje predala drugi državi članici zaradi kaznivih dejanj, ki so bila storjena pred prvo predajo in niso bila podlaga zanjo.
- 64 V zvezi s tem je treba spomniti, da načelo medsebojnega priznavanja ne pomeni absolutne obveznosti izvršitve evropskega naloga za prijetje. Kot je razvidno iz člena 55 te sodbe, sistem iz Okvirnega sklepa, kot je razviden zlasti iz členov od 3 do 5 tega sklepa, državam članicam omogoča, da pristojnim pravosodnim organom v posebnih okoliščinah dovolijo, da zavrnejo izvršitev predaje (glej v tem smislu sodbo z dne 21. oktobra 2010 v zadevi B., C-306/09, ZOdl., str. I-10341, točki 50 in 51).
- 65 Člen 28(2) Okvirnega sklepa je treba razumeti v istem okviru. Čeprav so izvršitveni pravosodni organi, kot izhaja iz odstavka 3 tega člena, načeloma dolžni dati soglasje za nadaljnjo predajo, lahko na podlagi točke (d) prvega pododstavka odstavka 3 soglasje za nadaljnjo predajo zavrnejo iz razlogov iz členov 3 in 4 Okvirnega sklepa. Poleg tega drugi pododstavek tega odstavka 3 določa, da mora odreditvena država članica izvršitvenemu pravosodnemu organu dati zagotovila, določena v členu 5 Okvirnega sklepa.
- 66 Vendar se z razlago pojma „izvršitvena država članica“, ki izhaja iz te sodbe, ne posega v pristojnosti prve izvršitvene države članice na podlagi člena 28(2) Okvirnega sklepa. Tako pri izvršitvi prvega evropskega naloga za prijetje kot pri zahtevi za soglasje za izvršitev drugega evropskega naloga za prijetje se je lahko prva izvršitvena država članica v skladu s členom 28(3) Okvirnega sklepa sklicevala na določbe iz členov od 3 do 5 tega sklepa. V zadevi iz postopka v glavni stvari pa je prva izvršitvena država članica tako pri prvi kot pri drugi predaji zadevne osebe dala soglasje za izvršitev zadevnega evropskega naloga za prijetje, ne da bi se sklicevala na katero od teh določb.
- 67 Ni mogoče izključiti, da se je na eno ali več določb iz členov od 3 do 5 Okvirnega sklepa zaradi dejanskih ali pravnih okoliščin izdaje evropskega naloga za prijetje, na podlagi katerega je treba izvesti tretjo predajo, mogoče prvič sklicevati šele pri tretji predaji.
- 68 Glede na visoko raven zaupanja med državami članicami, na kateri temelji Okvirni sklep, sta se v takem položaju načeloma druga in tretja izvršitvena država članica dolžni sklicevati glede na primer na eno od določb iz navedenih členov od 3 do 5, kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo, določeni v teh določbah, glede osebe, ki je predmet te nadaljnje predaje.

- 69 Finska in francoska vlada pa menita, da se s tako razlago ne upošteva, da se na nekatere razloge za neizvršitev evropskega naloga za prijetje ne more sklicevati vsaka izvršitvena država članica. V zadevi, kakršna je v postopku v glavni stvari, bi bila prva izvršitvena država članica, če se njeno soglasje ne bi zahtevalo, prikrajšana za možnost, da se v korist osebe, ki je državljan te države ali ima tam prebivališče, sklicuje na člena 4, točka 6, in 5, točka 3, Okvirnega sklepa. Na te določbe pa se v korist te osebe ne more sklicevati ne prva ne druga izvršitvena država članica.
- 70 Treba je spomniti, da člena 4, točka 6, in 5, točka 3, Okvirnega sklepa izvršitvenemu pravosodnemu organu omogočata, da na eni strani, kadar je zadevna oseba predmet evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve prostostne kazni, in se „nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države“, zavrne izvršitev takšnega naloga, pri čemer se ta država zaveže, da bo izvršila to kazen v skladu z notranjim pravom, in da na drugi strani, kadar je ta oseba predmet evropskega naloga za prijetje za namene kazenskega pregona in je „državljan ali prebivalec izvršitvene države članice“, za predajo določi pogoj, da se navedena oseba vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala kazen, na katero jo je obsodila odreditvena država članica. Namen teh določb je predvsem omogočiti izvršitvenemu pravosodnemu organu, da pripiše poseben pomen temu, ali se lahko zahtevani osebi po prestani kazni, na katero je bila obsojena, ponudijo boljše možnosti za ponovno vključitev v družbo (glej zgoraj navedene sodbe Kozłowski, točka 45; Wolzenburg, točki 62 in 67, in B., točka 52).
- 71 Po razlagi, ki izhaja iz te sodbe, se druga, še manj pa tretja izvršitvena država članica v zadevi iz postopka v glavni stvari ne bi mogla sklicevati na navedene določbe, da bi na podlagi člena 28(3), prvi pododstavek, točka (d), Okvirnega sklepa nasprotovala nadaljnji predaji zahtevane osebe, ker ta ni državljan teh držav članic niti nima v nobeni prebivališča in se poleg tega ne nahaja na njenem ozemlju, ampak je državljan prve izvršitvene države članice, kjer ima tudi prebivališče.
- 72 Vendar ta okoliščina ne more vplivati na razlago člena 28(2) Okvirnega sklepa, saj se s to določbo, ker se z njo zahteva predhodno soglasje izvršitvene države članice pri nadaljnji predaji, uvaja splošno pravilo, ki naj se uporabi ne glede na posebnosti posameznega primera.
- 73 V Uniji, ki temelji na načelu prostega gibanja oseb ter v členu 21(1) PDEU vsakemu državljanu priznava pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju države članice, ki ni država članica, katere državljan je ali v kateri ima prebivališče, namreč ni mogoče predpostavljati, da nujno in vsekakor obstaja posebna vez med prvo izvršitveno državo članico in zahtevano osebo, ki je lahko državljan druge ali tretje izvršitvene države članice ali celo neke druge države članice, ki ni bila vpletena v verigo evropskih nalogov za prijetje, izdanih za to osebo, in/ali ima v teh državah prebivališče. Zahtevana oseba je tako lahko začasno na ozemlju prve izvršitvene države članice, ne da bi z njo imela odločilno vez, ki bi dokazovala kakršnokoli stopnjo vključenosti v družbo te države (glej zgoraj navedeno sodbo Kozłowski, točke 36, 37, 48 in 53).
- 74 Zahtevati soglasje prve izvršitvene države članice v vsakem od teh primerov pa tej državi članici prav tako ne bi omogočilo, da se sklicuje na člena 4, točka 6, in 5, točka 3, Okvirnega sklepa. Izkaže se, da je neločljivo povezano z besedilom teh določb, da je lahko zahtevani osebi onemogočeno morebitno prestajanje kazni v državi članici, katere državljan je ali v kateri ima prebivališče oziroma v kateri se nahaja.
- 75 Poleg tega je treba spomniti, da kadar je zahtevana oseba tako kot v zadevi iz postopka v glavni stvari državljan prve izvršitvene države članice ali ima tam prebivališče, se lahko ta država članica zmeraj sklicuje na člena 4, točka 6, in 5, točka 3, Okvirnega sklepa, ko se opredeljuje glede prve in druge zahteve za predajo te osebe. V takem primeru bi morala zadevna oseba glede na primer ostati v prvi izvršitveni državi članici ali biti v skladu s pogojem iz tega člena 5, točka 3, vrnjena tej državi ali ostati v drugi izvršitveni državi članici.
- 76 Končno, zgornje preučitve ne more omajati trditev finske in francoske vlade na obravnavi, da so pravila, uvedena s členoma 27 in 28 Okvirnega sklepa, temeljna, kar naj bi dokazovala tako dejstvo, da teh določb ni bilo v prvotnem predlogu Komisije (predlog Okvirnega sklepa Sveta o evropskem nalogu

za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (COM(2001) 522 final)) kakor vsebina odstavka 1 teh členov, ki določa, da tudi kadar so se države članice predhodno odpovedale tem pravilom, lahko izvršitveni pravosodni organi navedejo drugače v odločbi o predaji.

- 77 Kot je bilo navedeno v točkah 64 in 65 te sodbe, čeprav navedena člena 27 in 28 dajeta državam članicam nekatere točno določene pristojnosti pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, pa teh določb, ker določata pravila, ki odstopajo od načela medsebojnega priznavanja iz člena 1(2) Okvirnega sklepa, ni mogoče razlagati tako, da bi bil onemogočen cilj, ki mu sledi Okvirni sklep, namreč poenostaviti in pospešiti predaje med pravosodnimi organi držav članic ob upoštevanju nujnega medsebojnega zaupanja med njimi. V zvezi s tem je treba spomniti, da morajo izvršitveni pravosodni organi, kot izhaja iz člena 28(3) Okvirnega sklepa, načeloma dati soglasje za nadaljnjo predajo. Ti organi lahko takšno soglasje zavrnejo ali to morajo storiti, odvisno od primera, samo če so izpolnjeni pogoji iz členov od 3 do 5 Okvirnega sklepa.
- 78 Poleg tega soglasju izvršitvene države članice, ki ga zahteva člen 28(2) Okvirnega sklepa, ni mogoče dati pomena, ki mu ga želita pripisati finska in francoska vlada. Na podlagi točke (a) tega odstavka 2 namreč implicitno soglasje zadevne osebe za nadaljnjo predajo zadošča za obid obvezne pridobitve soglasja izvršitvene države članice.
- 79 Iz tega izhaja, da mora v zadevi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, soglasje, ki ga za predajo osebe v položaju, v kakršnem je M. West, zahteva člen 28(2) Okvirnega sklepa, dati zgolj druga izvršitvena država članica, in sicer Madžarska. V tem primeru je to soglasje zahtevala in pridobila tretja izvršitvena država članica, zato morajo pravosodni organi te države članice zadevno osebo predati, razen če ti organi menijo, da se je treba sklicevati na eno od določb iz členov od 3 do 5 Okvirnega sklepa, kar morajo presoditi glede na okoliščine zadeve iz postopka v glavni stvari.
- 80 Ob upoštevanju vseh zgornjih ugotovitev je odgovor na postavljeno vprašanje, da je treba člen 28(2) Okvirnega sklepa razlagati tako, da kadar je bila oseba na podlagi zaporednih evropskih nalogov za prijetje več kot enkrat predana med državami članicami, se za nadaljnjo predajo te osebe državi članici, ki ni država članica, ki jo je zadnja predala, zahteva samo soglasje države članice, ki je izvedla zadnjo predajo.

Stroški

- 81 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 28(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da kadar je bila oseba na podlagi zaporednih evropskih nalogov za prijetje več kot enkrat predana med državami članicami, se za nadaljnjo predajo te osebe državi članici, ki ni država članica, ki jo je zadnja predala, zahteva samo soglasje države članice, ki je izvedla zadnjo predajo.

Podpisi